

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6769/21
9.2.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Немања Васиљевић и Радоје Малићан, адвокати из Београда, ул. Теразије бр. 29, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зарија Корнел, адвокат из Панчева, ул. Жарка Зрењанина бр. 24, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 1089/21 од 02.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П 1089/21 од 02.09.2021. године у ставу првом, другом, четвртм и петом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбачен је предлог туженог за прекид поступка до окончања кривичног поступка који се води против правног претходника фирме “Nerkul fortem” д.о.о. Београд Земун у принудној ликвидацији. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 610.462,24 динара са законском затезном каматом на појединачне износе као у овом ставу, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, у преосталом делу тражбине тужиоца за законску затезну камату на досуђени износ од 38.153,89 динара од траженог 01.02.2014. године до исплате, па до досуђеног дана 01.02.2015. године до исплате тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 69.600,00 динара са законском затезном каматом од 26.04.2017. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом

петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у укупном износу од 91.700,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је како то произилази из садржине жалбе у ставу првом, другом, четвртом и петом изреке због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је као запослени код “Stracon security mps”, д.о.о из Београда поднео тужбу против тог правног лица ради дуга по основу неисплаћених зарада које је остварио у радном односу по основу уговора о раду од 1.3.2014.године. Поступајући по овој тужби Трећи основни суд у Београду је донео пресуду због пропуштања П1 733/2016 од 24.03.2017. године која је постала правноснажна 26.4.2017.године којом је обавезао туженог “Stracon security mps” доо из Београда да тужиоцу накнади неисплаћене зараде за период од марта 2014. године до јуна 2015. године са законском затезном каматом на сваки месечни износ од по 38.153,89 динара. Истом пресудом ово правно лице обавезано је да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 69.600,00 динара. Привредно друштво “Stracon security mps” доо из Београда је 25.11.2016. године извршило промену пословног имена у “Herkul Fortem” доо Београд Земун и то на основу регистрационе пријаве коју је поднео тужени ББ. Након тога над тим привредним друштвом покренут је поступак принудне ликвидације који је окончан брисањем овог привредног друштва из АПР дана 28.08.2019. године. Иначе ово правно лице је основано као друштво са ограниченом одговорношћу дана 20.9.2011.године и његов једини члан са 100% удела је овде тужени.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одлучио као у ставу другом изреке, обзиром да се тужиочево предметно потраживање према туженом заснива на одлуци суда као надлежног органа те сходно овом конкретном извору облигације, тужени је у смислу члана 17 и 262 Закона о облигационим односима и члана 548 Закона о привредном друштву као једини члан привредног друштва које је брисано из надлежног регистра по спроведном поступку ликвидације одговоран за обавезе друштва и по окончању поступка ликвидације друштва и брисање истог из надлежног регистра те самим тим и дужан да предметну обавезу испуни према тужиоцу како она гласи сходно постављеном тужбеном захтеву.

Ставом првим изреке првостепени суд је одбацио и предлог туженог за прекид поступка до окончања кривичног поступка који се води против правног претходника фирме “Herkul Fortem” доо Београд у принудној ликвидацији наставши да овакав предлог без ближег навођења о ком лицу и о ком кривичном поступку је реч није потпун па се по њему није могло поступати. Такође, у смислу члана 222 став 1 тачка 7 и члана 223 став 1 тачка 1 ЗПП питање кривичноправне одговорности лица које истовремено није парнична странка у овом спору не може представљати претходно питање за одлуку у овом предметном тужбеном захтеву.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно логично и недвосмислено произлази из доказа изведених у првостепеном поступку, па наводима жалбе туженог чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда није доведено у сумњу.

Имајући у виду напред изнето, првостепени суд је правилно применио материјално право – одредбе Закона о привредним друштвима и Закона о облигационим односима када је одлучио као изреком ожалбене пресуде, а своју одлуку је образложио јасним и довољним разлозима, које као правилне прихвата у свему и овај суд као другостепени.

Неосновано се жалбом туженог побија правилност и законитост одлуке којом је одбачен предлог туженог за прекид поступка до окончања кривичног поступка који се води против правног претходника фирме “Herkul fore” д.о.о. Београд Земун у принудној ликвидацији указивањем туженог да би прихватањем предлога дошло до чињеница другачијих од оних које супротна страна жели да прикаже.

Сходно члану 98 став 3 поднесци морају да буду разумљиви, да садрже све оно што је потребно да би по њима могло да се поступи, а нарочито: означање суда, име и презиме, пословно име привредног друштва или другог субјекта, пребивалиште или боравиште, односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника ако их имају, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца.

Чланом 101 Закона о парничном поступку прописано је да ако је поднесак неразумљив или непотпун (чл. 98 став 3), суд ће странци која нема пуномоћника да врати поднесак ради исправке, осим ако законом није другачије прописано (став 1) а ако је поднесак, који је у име странке поднео пуномоћник, односно јавни правобранилац или јавни тужилац неразумљив или непотпун, суд ће да га одбаци (став 5).

У конкретном случају, пуномоћник туженог из реда адвоката, уз предлог за прекид овог поступка до окончања кривичног поступка који се води против правног претходника фирме “Herkul fortem” д.о.о. Београд Земун у принудној ликвидацији, поднеском од 25.5.2021. године, није предложио нити доставио било какве доказе да се наведени поступак заиста и води, те је правилно одлучио првостепени суд када је такав предлог одбацио као непотпун јер сходно цитираним законским прописима не садржи све што је потребно да би се по њему могло поступати.

Насупрот наводима жалбе побијана пресуда је заснована на правилној примени материјалног права. Наиме, одредбом 548. Закона о привредним друштвима

("Службени гласник РС", бр.36/2011, 99/2011, 5/2015, 44/2018, 95/2018, 91/2019 и 109/2021) регулисане су последице брисања друштва из регистра у случају принудне ликвидације, те је прописано да имовина брисаног друштва постаје имовина чланова друштва у сразмери са њиховим уделима у капиталу друштва, а у случају ортачког друштва које нема капитал расподељује се на једнаке делове између ортака (став 1), те да након брисања друштва из регистра привредних субјеката, чланови брисаног друштва одговарају за обавезе друштва до висине вредности примљене имовине из става 1 овог члана (став 2), с тим што изузетно од става 2 овог члана, контролни члан друштва с ограниченом одговорношћу и контролни акционар акционарског друштва одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра (став 3).

Цитираном одредбом Закона о привредним друштвима установљен је изузетак у погледу одговорности контролног члана друштва, а то је сходно чл. 62 став 5 Закона о привредним друштвима, лице које самостално или са повезаним лицима поседује већинско учешће у основном капиталу друштва, што је у конкретном случају тужени, прописујући његову неограничену солидарну одговорност за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра. Стога је правилан закључак првостепеног суда да у конкретном случају тужени као члан са 100% удела друштва са ограниченом одговорношћу које је брисано из регистра привредних субјеката по спроведеном поступку принудне ликвидације, одговара неограничено солидарно за обавезе друштва након брисања из регистра без обзира на пријем ликвидационог остатка, због чега је правилна и на закону заснована одлука којом је обавезан тужени да тужиоцу намири потраживање према правноснажној пресуди Трећег основног суда у Београду ПП 733/2016 од 24.3.2017.године.

Из изнетих разлога, побијана пресуда је потврђена, јер је заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и на правилној примени материјалног права, па је на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено као у изреци ове пресуде.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредаба члана 153 и 154 ЗПП, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, Апелациони суд у Београду је оценио да му накнада тих трошкова не припада, с обзиром да одговор на жалбу не представља обавезну парничну радњу према одредби члана 380 став 1 ЗПП, због чега је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде применом члана 165 став 1 у вези са чланом 153 ЗПП.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић